

KVADROMATIKA

1975 - BEN

Most egy grandiózus vállalkozásba kezdek: megpróbálom leírni a Kvadromatikát a születésétől kezdve! Bevallom, most szakasztott úgy érzem, hogy ez a munka addig fog tartani mint az életem, hiszen 30 év munkájáról kéne számot adnom! Ehhez felhasználom a korábbi füzeteimet, és sokmindent egy az egyben idemácsolok, akkor is ha ma már másként gondolom, de sok helyen azt is leírom hogy az adott dolog mivé fejlődött, mi nőtt ki abból a magból. Akkori Móricka-rajzaimat is megpróbálom berajzolni, bár ezt egérrel elég nehéz. Mindegy, az a fő hogy a lényegi gondolataimat továbbadjam.

Hat fejezetre bontottam, ezeket erről az oldalról lehet elérni. Ha a dolog meglehetősen kuszának tűnik, az nem a véletlen műve. Sok mindent tisztán láttam már akkor is, csak nem tudtam jól megfogalmazni, hiányoztak a magasabb matematikai ismereteim. Időközben kiderült, hogy a kaoszelmélet is nagyjából ekkor kezdett kibontakozni, megérlelődni, és hát Mandelbrot is csak 79-ben pillantotta meg a halmazát! Tehát én ugyanazt az adást vettem mint ők, azzal a különbséggel, hogy Mandinak rendelkezésére álltak a legjobb IBM számítógépek, nekem meg semmim se volt, maximum a BME egyikét ketyeréjét vehettem igénybe. Olyan ez mintha fejben kéne kiszámolnom a π -t ezer tizedesjegyre! Ezért tűnnek a korabeli gondolataim kezdetlegesnek. De sok mindennek a csírája már ekkor megvolt, és a későbbiek megértéséhez kellene ezek a kezdeti gondolatok is!

A nemstandard analízis már a legelején felmerült bennem, rögtön azt kérdeztem hogy mennyi $1 - 0.999999999...$?

A klasszikus analízis szerint ez pont 0, szerintem meg ez ϵ , ahol ϵ picibb minden pozitív valós számnál, de nagyobb, mint 0! És pontosan ezt mondja a nemstandard analízis! A valós számok körét már a kezdet kezdetén ki akartam bővíteni bizonyos

kvadrons számokkal. Ezek leírnák a világ héjas, színtezett szerkezetét, tehát azt hogy a tulajdonságok nem folytonosan változnak, hanem bizonyos szinteknél ugranak.

Felismerni véltem azt a rendet, ami az élőlényeket irányítja. A fajok eloszlása, egymásra épülése, hierarchiája, kibontakozása egyszerűbb fajokból. Gánti Chemoton-modellje rögtön megragadott, na végre egy elmélet mely matematikailag írja le az életet! Ugyanakkor éreztem a dolog ropant kevésességét is, hiszen ekkor már ismertem a sejtautomata modelleket is, és tudtam hogy ez sokkal jobb leírást ad mint bármiféle diffegyenletek! A sejtautomata fejlettebb formája, a kritikus sejtautomata (kritsa) már később született, itt a szomszédosság potenciálisan elnyúlik a végtelenbe, ahogy a Coulomb-terek is végtelen hatósugarúak, és átfedik egymást. Az élet áramló hiány, mondtam én, és ez sokkal általánosabb, mint a chemoton-modell. A Nap energiája beépül a klorofillba, aztán ez az energia áramlik egyre mélyebb szintekre, ez az élet hajtómotorja. Mindenütt telítetlenséget, hiányokat találunk, és ezek a hiányok teszik lehetővé a mozgást. Ha nincs hiány, meg se lehet moccanni!

Aztán Gánti életkritériumait az atomokra alkalmazva tüstént kiderült hogy az atomok is élnek, sőt önálló énjük van, akarat-centrumuk, magjuk, szívük, afféle monászok ők. Kvadrontükörsejtek. Mind tükrözi az összes többit is, ebből fakad a kvantumbizonytalanság. Egy nagyszerű új világ ragyogott fel előttem.

Bár úgy éreztem, ki vagyok rekesztve ebből a világból, csak álmodozhatok róla. De legalább megpróbáltam leírni, megragadni ezt a világot. Teljesen a rabja lettem és azt hittem, hogy a világ éppen rám vár hogy ezt megvalósítsam!

Azóta rá kellett jönnöm hogy a világ nem rám vár. De mindegy. Az utamat így is végigjárom.

KVADROMATIKA '75

1. rész

Hogy indult ez az egész? Bizony még 70 tájé-
kán kezdődött, a korabeli scifik ihletésére! 72-ben
mondtam ki először a kvadron szót, és a Lissajoux
(lisszazsu) görbét neveztem így.

$$x = \sin at, \quad y = \sin bt,$$

ahol a, b egész számok. Ekkor a görbe zárt, véges
számú részre osztja a síkot. Ha az egyenlet $x = \sin t$,
 $y = \sin at$, és most a lehet valós is, akkor racionális
 a -nál a görbe zárt, irrac a -nál viszont a görbe bejárja
az egész $(0,1) \times (0,1)$ síkot! A legpicibb változtatás
 a -ban végtelen nagy változást okoz a görbében!
Ugyanakkor a görbének egy kiszemelt pici szakasza
csak picit változik. Szóval felismertem a fraktál
jellegét! Mivel olvastam az Asimov-Alapítványt, a
lisszazsuhoz a Seldon-válság fogalmát asszociál-
tam. Tehát már kísértett a társadalom matematikai
leírásának a gondolata!

73-tól jártam egyetemre, és tanultam matek analí-
zist, így 75-re kezdett megérni bennem a
kvadromatika első összeszedettebb változata. Most
ezt próbálok valahogy visszaadni.

Ennek forrásanyaga a **Nagy Kék Füzet**.

1975.03.08

Meg akarom érteni a világot. Ehhez komolyan
a dolgok mögé kell nézmem.

A tenzorok lineáris operátorok. A fizika linearizál,
hogy megértsen.

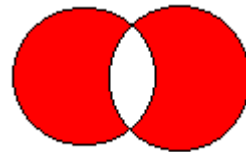
A fizika kerül a kapcsolatokat, mert nem tudja
lényegükben megragadni őket.

A fizika nem számol az anyag azon lényeges tulaj-
donságával, hogy képes más minőséget adott szín-
ten megőrizni. Vagyis elhanyagolja az információt!
Az a szemlélet, miszerint az „elég kicsi változás”
homogén lineáris, tarthatatlan. Vagyis a tenzorok
helyett be kell vezetnünk a kvadronokat.

(Ekkoriban már nem volt nekem újság a fraktál,
tehát tudtam, hogy bizonyos objektumok a végte-
lenségig finomíthatók úgy, hogy mindvégig
struktúráltak maradnak, nem simulnak ki, szerkeze-
tük van minden léptékben)

A KVADRON a jelenségeket, az anyagokat köl-
csönhatásukban vizsgálja.

Vagyis alapvető összetevője a kapcsolat.

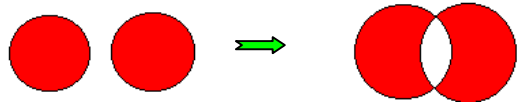

$\Delta(A, B) = \mu(A \circ B)$ a két halmaz távolsága,
ahol a μ valamilyen mértéket jelent, és Δ a távol-
ság.

Kvadron = Meghatározott kapcsolatra való képes-
ség.

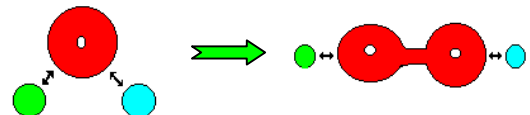
A tulajdonságokat a kapcsolatok értelmezik. Vagyis
az, hogy egy dolog piros vagy zöld, csak annyiban
jelent különbséget, amennyiben ez az illető dolog
kapcsolataiban megnyilvánul.

A kvadronok képesek az asszociálódásra:

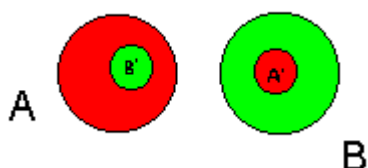
Az asszociáció akkor következik be, amikor a két
kvadron kellően közel kerül, és egyidejűleg funk-
cionál. (Pavlov) (nyalábolódás)

De képesek a disszociálódásra is:

A disszociáció akkor, ha két kvadron egyidejűleg
többféle kölcsönhatásba lép.

A kvadron képes más minőség megőrzésére: (Tükrözés, reflexelmélet)

A kvadronok önegymástükrözése, az egymásban tükröződő körök ábrája ettől kezdve végigvonul az egész Kvadromatika történetén.

Legnagyobb felismerésem ez, melyből a DILA is kifejlődött.

A kvadronok kölcsönösen hatnak egymásra, de ezek mértéke nem szükségszerűen ugyanaz. A hatás hullámként terjed. Ez az anizotrópia általános oka. A világnak nem lényege a szimmetria, a harmónikus tökéletesség. De lényege a tulajdonságok megőrzése. Aminek egy alosajta a szimmetria. Továbbá a periodicitás. Ami az élet egyik alapjelensége.

Egy kvadron nem mindig kerül kölcsönhatásba. Ilyenkor passzív, alvó állapotban van.

(Tudatalatti). A kvadronok nem eleve adottak: A kapcsolatok során jönnek létre. Vagyis az alacsonyabbrendű kvadronok magasabbrendűvé integrálódnak. De létezik a lebomlás is. A kapcsolatok nem merevek, hanem dialektikusak. Csak a fétiszizált kapcsolatok válnak merevvé, s ezáltal halottá.

(megj. 89.2.15: A világba lépő Teremtő Akarat, ez a Kvadron!)

Mindezek után:

- I. Alaposan fölülbírálom a fizikai, matematikai világgépemet.
- II. Töreksem a látszólag legbonyolultabb dolgok (pl. tenzorok) megértésére, szemléletes felfogására. (A megértés a Kvadron, 92.1.1)
- III. Ez megköveteli az aktív tanulást. Megnézem, mit tükröz helyesen az adott elmélet, és hol tükröz szükségszerűen hamisan.

PI $dp/dt = \partial\rho/\partial t + (\mathbf{v} \cdot \nabla) \rho$.

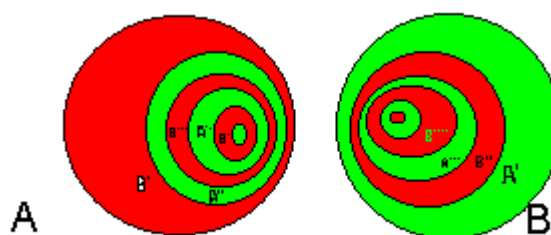
Ez azt mutatja, hogy a sűrűség (vagy bárákarmi) idő szerinti teljes megváltozása = a sűrűség (...) idő szerinti megváltozása + a hely szerinti megváltozás adott időben.

(Figyeljük meg, hogy a TIP-teória egyik fontos alapképlete már itt felbukkan!)

Hamis:

- a linearitás és a pusztá összeg feltételezése.
- „Elszakított” idő szerinti változás: $\partial/\partial t$
- Ahol kapcsolat van, megengedhetetlen a szeparálás.
- Mindenütt van kapcsolat. De nem mindig észlelhető.

(Már ekkor felismertem, hogy az önegymástükrözés miatt a dolgok pusztá egymás mellé tévése is megváltoztatja őket, ezért két dolog együtt nem a dolgok pusztá összege lesz, hanem egy integratív többlet is megjelenik a kapcsolatok miatt. A kapcsolat itt úgy jelenik meg, mint az önegymástükrözés végtelenszerűen ide-oda verődő hulláma, amely végtelen sorként összegződik fel. A tükrözi a B-t, és B tükrözi az A-t. De A tükrözi a B-ben tükröződő A-t is és B is tükrözi az A-ban tükröződő B-t. Ebből a tükröképek végtelenszerű egymásba skatulyázott sorozata keletkezik, mint a Matryoskababák. Ugyanezt látjuk két szembefordított tükör esetén is!)

Ez az ábra végigvonul a Kvadromatika egész történetén. Nem más ez, mint a körinverzió szukcesszív egymásutáni alkalmazása. Ez egy disztributív algebrát határoz meg:

$$AA = A,$$

$$(AB)B = A, \text{ és}$$

$$(AB)C = (AC)(BC)$$

Itt AB jelenti A tükröképét a B-ben.

Jelben $AB = A'$,

$$BA = B',$$

$$(AB)A = A'',$$

$$(BA)B = B'', \text{ stb.}$$

Folyadékrezecske gyorsulása:

$$\underline{a} = d\underline{v}/dt = \partial\underline{v}/\partial t + (\underline{v} \cdot \nabla) \underline{v} = \partial\underline{v}/\partial t + \partial\underline{v}/\partial \underline{r} \cdot \underline{v}$$

Lévén $\underline{v} = \underline{v}(\underline{r}, t)$.

Ez is aTIP egyik alapformulája!

Sorfejtés:

$$F(f) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \cdot e^{-j\omega t} \cdot dt$$

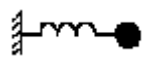
$$f(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(u) \delta(t-u) du$$

Ezek szerint

- 1.) az $f(t)$ a $\delta(t)$ bázisban van felírva .
- 2.) $f(t)$ voltaképpen elemi hullámok algebrai összege.

$f(x)$ a $\delta(x)$ bázisban van felírva: hanyagoljuk a kapcsolatokat.

Ortogonalis bázis: a tagok közt nincs kapcsolat. Ilyen a kéve is. 2003.1.12

Elemi hullám: $e^{j\omega t}$ = = Rugó – tömeg modell megoldása.

Vagyis a Fourier-integrál azt feltételezi, hogy

- 1.) A jelenségek mind rugó-tömeg-modellre vezethetők vissza,
- 2.) A megoldás ezek pusztá összege.

Két súlyos, alapvető hiba!

Felszínvakarás!

(Figyeljük meg, hogy itt felbukkant a TIP-teória másik kulcsfogalma, a rugó-tömeg modell! 80-ban ebből nőtt ki a rugalmas TIP!)

- I. A jelenségek mások, mint az elemeik összege! Shira-kölcsönhatás!
- II. Az elemek közt kapcsolatok vannak.
- III. Végtelen sokféle elem képzelhető el mint alapprincípium. Attól függ, mit bontunk fel. (és mire, hogyan)

1975.03.08

Mi a rossebet tükröz ez:

$$\text{grad } u^2 / 2 = (\underline{u} \nabla) \underline{u} + \underline{u} \times \text{rot } \underline{u}$$

ha \underline{u} = sebesség?

(Hangterjedést áramló közegben!! 2003.5.25)

$$\underline{v} \times \text{rot } \underline{v} = 2 \underline{v} \times \underline{\omega} = \text{Coriolis} - \text{gyorsulás.}$$

(na itt van minden lényeges!)

$$\underline{\omega} = 1/2 \text{rot } \underline{v} . \quad (\underline{v} \nabla) \underline{v} = d\underline{v}/dt - \partial\underline{v}/\partial t .$$

Kapjuk csak elő a mechanikát!

Merev test sebessége két tagból tevődik össze, egy súlyponti sebességből, és egy forgásból származó tagból:

$$\underline{v} = \underline{v}_0 + \underline{\omega} \times \underline{\rho}$$

Merev test = olyan test, ahol minden $\underline{r}_1, \underline{r}_2$ testbeli vektorra $|\underline{r}_1 - \underline{r}_2| = \rho = \text{állandó}$, amiből következik, hogy $d\rho/dt = \underline{\omega} \times \underline{\rho}$.

A kis krumplicska \underline{v}_0 sebességgel halad és $\underline{\omega}$ szögsebességgel forog.

$\underline{a} = \underline{a}_0 + \underline{\varepsilon} \times \underline{\rho} + \underline{\omega} \times (\underline{\omega} \times \underline{\rho})$
ez pedig a gyorsulás.

Később látni fogjuk, hogy a Lorentz-erő, a Coriolis-gyorsulás, a hangterjedés áramló közegben és a görbült téridőben mozgó test trajektóriája hasonló törvénynek engedelmeskedik.

1975.05.23

Az itteni gondolatokat mai nyelvre lefordítva közlöm.

Kvadromatikus zene:

A hangnemet (moll, dúr) egy kvadromatikus eloszlás határozza meg, a Fourier-felbontás helyére pedig kvadromatikus felbontás lép. Ezt valószínűleg Stockhausen Kontakte című műve ihlette, ahol nagyon érdekes függvénytranszformációk szerepelnek, spektrális felbontás, időbeli elnyújtás és gyorsítás, egy folyamatos hang elnyújtva egyre inkább diszkrét impulzusokra bomlik, melyek egyre jobban elnyúlnak. Delfincicsérgés és vasdöndülés, mély és magas fémhangok. Már akkor oda voltam az indonéz gamelánért, amit ma is az emberiség csúcsművészetének tartok. Minden vágyam ilyen gamelánon játszani.

Naishi-felbontás:

Naishi-transzformáció, vagy NT. Ez egy módszer volt arra, hogy a sík pontjait egy egyenesen helyezzem el. A módszer lelke:

$x = 0. x_1 x_2 x_3 x_4 x_5 x_6 x_7 \dots$ egy binárisan felírt szám, ahol $x_n = 0$ vagy 1 .

$y = 0. y_1 y_2 y_3 y_4 y_5 y_6 y_7 \dots$ hasonlóképp.

Az $(x,y) \in (0,1) \times (0,1)$ síkponthoz az alábbi

$z \in (0,1)$ pontot rendeljük:

$z = 0. x_1 y_1 x_2 y_2 x_3 y_3 x_4 \dots$ a trükk tehát a változtatva egymásbakeverés. A leképezés kölcsönösen egyértelmű, de nem folytonos, mert

$0. x_1 x_2 x_3 x_4 x_5 01111 \dots =$

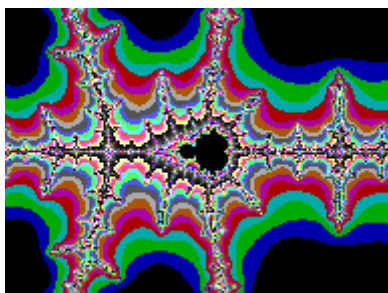
$= 0. x_1 x_2 x_3 x_4 x_5 10000 \dots,$

de ezt a két különböző módon felírt számot a leképezés máshova viszi.

Nos, először ezt a leképezést hívtam Naishi-leképezésnek, de a szó eredeti jelentése egészen más: azt jelenti hogy minden dolog a szűk környezetében piciben tükröz minden más dolgot, végső soron az egész Mindenséget!

És ha a Mandit megnézzük, pontosan ezt látjuk!! A Mandi aurája tele van mirminyóval, azaz miniatűr Mandelbrot-halmazocskákkal! És egyik sem pontosan ugyanolyan mint a többi! Egyediek, eltérőek, de hasonlóak.

75-ben én már ismertem a zománccfestéket, és a zománccfesték szín-és formavilága tökéletesen meggyezik a Mandi világával! Rögtön tudtam hogy egy új világ kapujában állok, hogy ez az amit évek óta kerestem!

A zománccfesték ugyanilyen auravonalakat, ún. skizodendrákat produkált. Még mirminyók is úszkáltak benne. Lehetett nagyítani azt is. Hajszállal lehetett belekavarni, újabb aura-szálakat behúzni. A baj csak az hogy mindmáig nem tudtam a képet kinagyítani, azaz nagyban festeni ilyeneket. Talán a megfelelő hígítás kell? És vízszintes felület

A Naishi másik jelentése ez: elrendezni az eseményeket egy eseménytávolság-térben. A térbeli távolságot az eseménytávolság határozza meg, azaz a tér maga sem egy a priori adott valami, hanem a struktúrától függ, tehát térbeli távolság = strukturális rokonság! Jól egybecsengett ez azzal a dialmat tétellel, hogy az anyag az elsődleges, az anyag lényegi tulajdonsága a mozgás, a mozgás formái oldalai a tér és az idő, és mivel a tartalom határozza meg a formát, ezért a tér és az idő alá van rendelve az anyag tulajdonságainak, így ha az anyagot megváltoztatom, megváltozik a térbeli és az időbeli tulajdonság is.

Benne van ebben már a TIP is, és az anyag mint hullámcsomag, amely diszperziót szenved el, így valóban módosulnak a téridőbeli tulajdonságok. Végül így lehetséges az időutazás is! Tehát: Vissza a jövőbe!

Az eseménytávolság gondolata másoknál is felbukkan, pl. az ún. Egyetemes Életenergia Generátoroknál.

**A Hiper-Tér Technológia ,
és a Hiper Űr Matematika
(mely a Radionikát és a Frekvencia-Minta Technológiát is magába foglalja),
valamint a
Kozmikus Életerő -Egyetemes Életenergia-
Fizika alapelve:**

**A TÁVOLSÁG STRUKTURÁLIS
KÜLÖNBSÉG(ek) FÜGGVÉNYE !**

Pontosan ezt értettem én is eseménytávolságon! A Fourier-térben két jelenség lehet nagyon közel akkor is, ha a térbeli távolságuk óriási!

Szóval így állunk a Mandival és a Naishival. Most jöjjön 75 másik nagy felismerése, ami már tényleg a Mandelzoom processzt előlegezi meg:

Jelkvadron-mikroszkóp:

Képszerűvé tesz, és tetszőlegesen kinagyít egy adott eseménytérben zajló folyamatot, vagy ott levő dolgot. A kis jelenségeket, amik a főeffektusnál pl. 10^{-6} -szor kisebbek, nem elhanyagolni hanem kinagyítani kell. Sok dolog léte csak ilyen kis effektusokban nyilvánul meg, noha a dolog jelentős, legfeljebb messze van. A kvadromatika lényeges vonása hogy a dolgokat nem a méretük szerint veszi figyelembe vagy hanyagolja el.

**Ebben benne van a fraktál-renormálás alapelve is!
Az Androméda-galaxis is picinek látszik, mégse
vehetjük semmibe!**

Az eseményeket bizonyos eseménykvadronok meghatározott arányú keverékének fogjuk fel. Teljes eseménykvadronrendszer.

A mérés technika alapvető hibája hogy egy jelenség vizsgálatakor a sztochasztikusan lezajló jelből vesz mintákat és azt analizálja, noha a jel csupán terméke a nála elsődlegesebb kvadronoknak!

